

18. Din kärlek hade jag (Rose, Robin, Kalle, kör)⁸⁹

Rose *skriftuttal*

Din kär-lek ha-de jag en gång, äls-ka-de dig, men kär-leks-sa-gan blev ej

Andante

lång, sen sket det sig! När nu dig mig sig kvitt har gjort mig dig sig kvitt gjort li-ka

Kör [på knä]

fort. Dem dig sig till dig sig för-sport, ge oss grönt kort! Ge dom grönt kort!

Robin hotfullt i sam-talston går Kör

Ha! Ha! O - kej. Oh,

Allegro vivace

lyc - ka! Till kyr - kan och prä-s - ten ska vi,

$\text{♩} = 84$

$\text{♩} = 112$

änt - li-gen får vi vår vig-sel. På bröl - lo-pets fo - to-gra - fi strå-lar

Kalle vi på var-je *Rose* pix-el! För du är ett så sött li-tet skepp, om du

Kalle släpp - te mej vo - re du knäpp. *Rose* Ett så *Kalle* nätt li-tet, *Rose* hett li-tet, *Kalle* tätt li-tet, *Rose* lätt li-tet,

Kalle spätt li-tet, *Båda* rätt li-tet skepp. *Kör* För du är ett så sött li-tet skepp, om han

Kalle släpp - te dej vo - re han knäpp. *Rose* Ett så nätt li-tet, hett li-tet, tätt li-tet, lätt li-tet,

Rose, Kalle

spätt li-tet, rätt li-tet skepp. Ett så nätt li-tet, hett li-tet, tätt li-tet, lätt li-tet, Ah Ah

spätt li-tet, rätt li-tet skepp.

Robin: I en vecka har jag begått ett brott om dagen. Men har det varit tillräckligt grovt för att avvärja förbannelsen. Ni mina avlidna förfäder vet vad som krävs. Kan jag hoppas på ert andliga stöd?
[Porträtten blir levande och stiger ur sina ramar.]